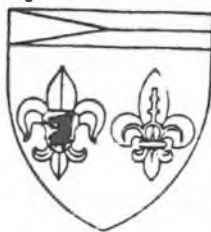

Časopis československých skautů
ve Švýcarsku

Ročník 8
číslo 2

Prosinec
1980

R
a
d
o
s
t
n
é

v
á
n
o
c
e

Š
t
a
s
t
n
ý

N
o
v
ý

R
o
k

V=aud: r: 16

NADEŠLA DOBA SPÁNKU

Slunce zakryl hustý šedý mrak.

Z oblohy padá mokrý šedý sníh.

Tlustý jezevec zlostně prská a belhá se do svého brlohu. Je mrzutý; v lese je vlhko a blátivo. Nejvyšší čas, aby zalezl hlouběji pod zem - do suchého, čistého, písčitého doupěte. Už aby se uložil k dlouhému zimnímu spánku.

Malé rozčepýřené lesní vrány vnikly do houští. Tam se matně mezi větvemi míhá jejich mokré, kávově hnědé peří. Vykřikují ostrými krákoravými hlasy.

Z vrcholku stromu tlumeně zakrákal starý krkavec: uviděl někde v dálce mršinu. Odletěl k ní, blýska je lesklými, modravě černými křídly.

V lese je ticho.

Šedý sníh těžce padá na zčernalé stromy a na hnědou zem. Na zemi zahnívá listí.

Sníh padá čím dál hustěji. Spustil se ve velkých vločkách, zasypal černé větve stromů, pokryl zemi ...

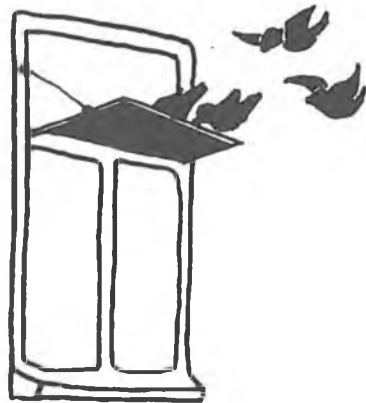
NASTALA ZIMA.

DOMĚČEK A SOUČASNÉ KRMÍTKO

Nastane chladné a hladové období. Myslete na naše malé kouzelné kamarády - zpěvavé ptáky.

Je-li u domu, kde bydlíte, zahrada nebo jenom maličké volné místo, snadno můžete k sobě ptáky přilákat a přikrmit. Je v době, kdy mají nedostatek potravy, uchránit je před mrazem a vánicí, poskytnout jim parcelu na hnízda.

Hosty pohostěte v bezplatné jídelně na verandě konopným semenem, ječmenem, prosem, drobečky chleba a kousíčky masa, nesoleným sádlem, tvarohem, semeny slunečnic. I když bydlíte ve velkém městě, slétnou se na vaši hostinu i zajímaví maličcí podnájemníci a usadí se ve vašich příbytcích.

STROMY

Jedle je nepochybně nejkrásnější jehličnatý strom. Dorůstá až přes 40 m výšky, má přímý silný kmen a mohutnou, sytě zelenou oválnou korunu tvořenou vodorovně odstávajícími větvemi. U starých stromů, které už nepřirůstají do výšky, bývá koruna ukončena tzv. čapím hnízdem.

Jedle je původně rozšířena v několika druzích v jižní polovině Evropy od Španělska až po Polsko. Roste v pahorkatinách i v horách, na vlhkých, humózních půdách. Často se i uměle vysazuje v lesích, protože lesníci velmi cení odolnost proti větru i kvalitní dřevo. Jedlové lesy produkují dokonce více dřeva než lesy smrkové.

Jedle je stinná dřevina. Při rovnoměrném růstu tvoří dřevo s pravidelnými letokruhy. Takové pravidelně rostlé dřevo vyhledávají od nepaměti odborníci - houslaři na výrobu hudebních nástrojů. Ve světě nejslavnější housle - stradivárky /podle italského mistra houslaře Stradivariho/ jsou vyrobeny právě z takového dřeva. O starých italských mistrech houslařích je známo, s jakou trpělivostí čekali u dřevařských smyků na kmen, který při spouštění smykem "zpíval"; a s jakou péčí pak s vybraným dřevem makládali, aby co nejlépe využili jeho vlastností. Jen pro zajímavost: dřevo pro výrobu kvalitních houslí se musí nechat "zrát" 40 až 100 let!

Jedlové jehlice se spolehlivě odlišují od jehlic ostatních jehličnatých stromů: jsou tupé a na rubu, podle středního žebra, mají dva bělavé proužky. Šišky - na rozdíl od smrkových - na větvích stojí; nikdy neopadávají vcelku, ale postupně se rozpadají na stromě. Jehlice obsahují mnoho pryskyřice a proto krásně voní. Jedle se velice cení jako vánoční stromek - m.j. i proto, že neopadá.

Přes krásný vzrůst se jedle jen málo vysazuje v parcích jako okrasná dřevina. Nesnáší totiž znečištěné městské ovzduší. Z některých území byla téměř úplně vytlačena uměle pěstovaným smrkem. V poslední době však lesníci věnují jejímu pěstování více pozornosti.

DVA MĚSÍCE PRÁZDNIN 1980 VE ŠVÝCARECH

DC 10 těžce dosedlo na švýcarské půdě v Klotenu. Bylo 2.července a přelo jen se lilo. Byly jsme očekávány a srdečně přivítány tetou Aničkou a strejdou Martinem a dalšími. Po 5 letech jsme opět viděly známá místa.

na první skautský tábor 'krakonoš' jsme nastupovaly v sobotu dne 5.července. Bylo mlhavo, deštivo, šero, zima. To se střídalo stále dokola po 12 dnů. Bojovali jsme jak se dalo o dobrou náladu v našem srubu v Zürcher Oberlandu. Museli byste znát Cookieho, jak dobře se s ním spolupracuje, za jakýchkoliv podmínek. S klidem Angličana vyřešil každou nesnáz. Tábor Krakonoš mi zas potvrdil jeho lidské kvality. V kuchyni kralovali manželé Brebtovi, kapitánem samozřejmě Míla, dobře se s nimi brebentilo, jen jednu chybu měli - nedalo se s nimi vyhrát v kanastě.

Překrásné vyhlídky z každého kopce, což potvrdil i bratr Velen, když nás na pár dní navštívil a prováděl s dětmi krátké kurzy malování krajinek.

Vlčice měla svoji skupinu vlčat, byla radost je vidět předvádět vlčácké tance a slyšet jejich pokřiky. Lapidušku měly děti rády, taky to s nimi uměla, když předváděla svoje umění a kurzy zdravotnictví. Píďalka uplatnila svoje vědomosti kolem kytiček, já jsem se držela písniček, jako vždycky.

Nedělní mše sv. se konaly v malé místnosti jídelny, kde nás podvakrát navštívil Otec Vondra s redaktorkou KLUBu, která nikdy nepříjde mezi děti bez pytlíku bonbónů.

Velenovy vzpomínky na zašlé časy se okolo ohně krásně poslouchaly.

Koncem druhého týdne jsme byly obě společně v Velenem převezeny Topovým tatínkem do Bernu. Krátká přestávka v Solothurnu u Brebtů na znamenitý drink a pak se pádilo do další přestupní stanice k přespaní, očištění a soustředění dalších sil pro CANA-BULU. Přijeli jsme k hezkému činžáku, ve druhém patře cedulka : Klíč je pod rohožkou. Vpluli jsme do útulného bytu Mámy a Vlka. Koupelna a nadýchané postele. Vlk se vrátil někdy pozdě v noci z výpravy, na které zabloudil s plným autem skautské výzbroje pro BULU. Předvedl nám, jak vypadá vlčácká snídaně. Je totiž věhlasným kuchařem.

Vyzvedl nás br.Blesk, provedl nás Bernem a ukázal nám pěkné městečko Muri, skvěle jsme byli pohostěni v jeho krásném

bytě a už jsme si to sypali na CANA/PULu neboli National Swiss Jamboree ve francouzsky mluvící části Švýcarska. Byla sobota 19.července. Zde se sešlo kolem 22.000 mladých lidí z celé Evropy a jiných částí světa. Byli jsme ve výšce 1.300 m. Vojáci se starali o rozvážku pitné vody a potravin. Vše bylo velice dobře organizováno, tím jsou Švýcaři známí.

V táboře bylo vše v plné práci. Stavěly se podsady, které byly po dalších 14 dní na obdiv stovkám návštěvníků. Díky, Flesku, za pomoc při stavě podsady. I rodičové pomáhali, Jestřáb svým jestřábím zrakem měl všechno pod kontrolou.

Vlčice zapadla mezi ostatní a já s Mámou zapadla do naší kuchyně. Velen nás druhý den opustil po krátkých a poučných besedách. S Mámou jsme se předháněly ve snaze ohromit jedna druhou svým kuchařským uměním. Večer jsem jí masírovala záda, aby mohla v noci několikrát vstávat a já nestyda jsem spala jako když mne do vody hodí.

Mládež nacvičila krásné vystoupení písní a tanců v národních krojích /taký Mámina práce/. Nakonec z toho byl československý den, ukončený skvělými meruňkovými knedlíky. Přála bych vám vidět Švýcary, jak se jim dělali boule až za ušima při jejich ochutnávání.

Jestřáb postavil vstupní bránu s dřevěnými písmeny TSCHECHOSLOWAKISCHE PFADFINDER IN DER SCHWEIZ. Poslední písmeno zavěsil naruby. Vše probíhalo ve velice kamarádkém duchu. Jestřáb občas zabouřil, ale to proto, aby zase potom vyšlo sluníčko, které skutečně k naší velké radosti každý den vycházelo.

Jaké to byly hezké večery v týpí /postavil Rorejs/ za doprovodu kvikvekovy kytary jsme zpívali národní a skautské písně. Ne, rozhodně se potom nechtělo ještě dlouho spát těm mladým, rozhořelým srdcím. Ale všechno má svůj konec a řád. Mám radost z přátelství mezi vlašťovkou a Vlčicí.

Jestlipak si vy, všichni mladí, za pár let vzpomenete ? Ahoj Jirko, Tope, Míšo, kecko, Racku, vlašťovko, Raviolo, Dorko, Heleno, Sojko, Mikeši, Ivanko, Žabko, Sýkorko, Kvikveku, Tarzane, Thato, Horymíre /filmaři/, Dingo, Nšo-či, Pídalko, Pumo, Motýlku, Broučku, Papriko, Maugli, Cyrile, Jitko, Brebtáci všichni čtyři, Warkytka, Dášo, Kája, vojto, překvapil jsi coby dobrý kytarista, nezapomeň na housle !! Vladko, Dany, Lucinko. Bylo to hezké, budeme dlouho vzpomínat. Díky za všechno i vám vedoucím.

Zůstáváme Vaše Vlčice a Kanadana

Znáte iglú? Tu eskymáckou chýši? V tomto obydlí ze sněhových cihel bývá klidno i když venku fičí a teplota i bez topení o 15 až 40 stupňů vyšší než v okolí - jak alespoň tvrdí zkušení polárníci, kteří dávají přednost iglú i na putovních výpravách.

Nuže tedy, skauti - drsníci, pokuste se o stavbu vlastního iglú! Nebudete stavět tam, kde to fičí jako na vídrholci, dá rozum. Vyberte si místo, které je chráněné a kde je tepleji: v lese, v uzavřeném údolí, v prohlubni.

Ve sněhu narýsujte kružnici pomocí dvou lyžařských tyček: První zabodněte a druhou, navlečenou na první na řemínku, opisujte kružnici. Na obvodu kruhu začnete stavět stěnu iglú ze sněhových kvádrů 30 až 90 cm délky, 20 až 50 cm výšky a 10 až 25 cm tloušťky. Vykrajují se polními lopatkami z upěchovaného, tvrdého firnu. Kvádry se staví spirálovitě vedle sebe a současně se zaklenuje půlkulovitá kopule. V hlubokém sněhu je možno vyřezávat kvádry uvnitř iglú; tím se zároveň prohloubí podlaha. Po vystavění kopule se otvory ve stěnách sněhem ucpou a vnitřek se dobře uhladí, aby při tání voda stékala do postranních žlábků. Nezapomeňte však na to nejdůležitější - větrací otvor v kopuli, ve směru větru. Bez něj by vám hrozilo zadušení! Na závětrné straně iglú postavte vchod, co nejnižší a co nejmenší. V iglú můžete použít i různých tepelných zdrojů, když jste se přesvědčili o dobré průchodnosti větracího otvoru a vchod je pak možno uzavřít těsnícím blokem sněhu. Zpevnění stěn iglú docílíte, kropíte-li stěny vodou: předpokladem je ovšem mráz a tu kropíte dříve, než zaklenete vrchlík kopule. Stanou-li se z vás dobří a zkušení stavitelé iglú, můžete se ve svém sněhovém příbytku utábořit i na více dní, neboť ve správně postaveném iglú se dá přirozeně přenocovat. Někteří táborníci přistavují ke svému iglú ještě druhé, menší, na tábornické potřeby, aby získali dostatečně velký prostor na spaní. Takovéhle dobrodružství vyžaduje ovšem dokonalé zdraví, otužilost a kvalitní výzbroj. K té patří jako samozřejmost prvotřídní spací pytel a nafukovací matrace nebude žádným přepychem, ale nutností. Ostatně každý zkušený táborník ví, že při úpravě lůžka platí: více pod sebe, než na sebe! V tomto případě dvojnásobně!

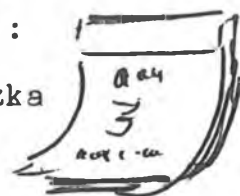
Československý Skaut ve Švýcarsku

KALENDÁŘ PODNIKŮ :

Sobota 13.12. I.oddíl Baden - schůzka
v klubovně

+ neděle 14. II.odd. Curych spolu
s Medvědy St.Gallen - víkend v chatě
v Hauptwilu SG

Totéž datum III.odd. Bern - nácvik tanců a víkend v Grauholzu

Sobota 20.12. Baden - vánoční besídka

Sobota 10. 1.81 " schůzka

Sobota 17. a neděle 18.1. Bern - lyžařský a sánkařský víkend.

Došlý pozdrav : Všichni skauti, skautice / zdravíme vás velice /
Velen, Dana, vlčice
z velice milého setkání v Torotě při slavnostním
obědě v Alp's restaurantu.

H V Ě Z D A M U D R C Ů

V r.1981 dojde k setkání Jupitera a Saturna. Je to vzác-
ná událost, protože tyto největší planety naší sluneční soustavy
se pohybují po obloze velmi pomalu. Setkají se třikrát :
17.ledna, 19.února a 30.července.

Toto spojení bylo označováno starověkými hvězdáři jako
'královská konjunkce' - conjunctio magna a často bylo ztotožňová-
no s 'hvězdou mudrců'. Betlémská hvězda je ale znázornována jako
kometa. v době Kristova narození se ale žádná kometa neobjevila.
Přiblížení Halleyovy komety v r.11 př.kr. se dá těžko zařadit do
této časové souvislosti.

"Skaut by měl poznávat krásu spíše než
ostatní lidé - proto chodí přírodou s o-
tevřenýma očima, aby mu z její krásy nic
neuniklo a aby jí sám uměl vytvářet."
/Z Lesní moudrosti pražské oblasti./

"Skauting je hra, ale o velkou sázku."/B.P./

T A M - T A M oblastní časopis českých a slovenských skautků
ve Švýcarsku. Vychází 4 - 5 ročně /podle potřeby/

Redakce : Pirátka, Cookie, Monika.

Předplatné : FrS 12,-

Uzávěrka dalšího čísla je 6.3.1981

A.Z. 3000 Bern 1

Postretouren an :

Postfach 295

CH-8021 Zürich 1

Verband der

Tschechoslowakischen

Pfadfinder in der Schweiz.

Koleda

Jhle co to v Betlémě?

zdá se že tam něco je:

Kejvá na mne Krásná

panna,

vemu nohy na ramena,

řeknu: Lukši hop, hop,

hop!

ať je tady hned Prokop

Zlostí bych se hned

rozpuk:

Kde je Ferda, malej kluk,

aby nás to stádo velký?

snad tam někde chytá

leky!

Něchte vy tu stádo stat,

ono může dobře spát:

Bárto, vezmi svou pišťalu

Fílo, šáhni po cimbálu,

a ty, Janku, housle spravuj,

Vaňku, basu svou pozdravuj,

Kde jsou dudy Lukši?

a kde bubny, Jomši?

Do Betléma půdeme,

pěkně zpívat budeme:

Dítě Krásné jako květ,

přišlo v zimě na ten

svět,

zahrajte mu, trantará!

ať to děťátko hájá.